

Stichting Reclame Code

Reclame Code Commissie

Paulus Potterstraat 10, 1071 CZ Amsterdam, Telefoon 769324

OPENBARE AANBEVELING

De Commissie tot handhaving van de Nederlandse code voor het reclame-
wezen heeft kennis genomen van een drietal klachten, die zijn ingediend
tegen een publicatie van **A**
, hierna te noemen **A**, waarvan het secre-
tariaat gevestigd is de 's-Gravenhage.

In de publicatie wordt onder de aanhef "Eindelijk krijgt U een stem in
de toekomst van Europa" informatie verstrekt over het Europees Parlement,
waarvoor de verkiezingen gehouden zullen worden op donderdag 7 juni 1979.

De klachten zijn achtereenvolgens ingediend door:

1. **B**
B , hierna te noemen
waarvan het secretariaat gevestigd is te Amsterdam
2. **X**
3. De heer **Y**

1. **B** achten zowel de aanhef van de publicatie mislei-
dend als ook de navolgende tekstgedeelten:

"Het Europees Parlement.

De 198 leden van nu adviseren en controleren wel, maar ze hebben
niet de macht en invloed van bijvoorbeeld onze Tweede Kamer.
Ze zijn dan ook niet direct door de kiezers gekozen, maar benoemd
door de parlementen van de aangesloten landen. Dát wordt nu anders.
We gaan een nieuw Europees Parlement kiezen van 410 mensen.
Een beter parlement. Een echte volksvertegenwoordiging, waar de
Raad van Ministers wel naar zal moeten luisteren.

Stemmen dus.

Uw stem heeft alles te maken met een betere controle op wat er in
Brussel allemaal wordt besloten. Uw stem heeft ook te maken met
de politieke koers die Europa gaat varen. Op de weg naar een echt
Verenigd Europa. Een grote en sterke democratische samenleving.
Op 7 juni gaat U naar de stembus. Dan kiest U zélf één van de 25
Nederlanders in dat nieuwe Europese Parlement. U krijgt een stem
in de toekomst van Europa.
Dus in Uw eigen toekomst."

Zij zijn van mening, dat ten onrechte gesuggereerd wordt, dat na de
verkiezingen van 7 juni a.s., de bevoegdheden van het Europees Par-
lement dermate groot worden, dat de Raad van Ministers wel naar dit
Parlement zal moeten luisteren. Immers, een duidelijke voorwaarde
voor het houden van de verkiezingen is geweest, dat deze geen enkele
consequentie mogen hebben voor de machts- c.q. zeggenschapsverhou-
dingen tussen de E.E.G.-organen en tussen die organen en de nationale
regeringen en parlementen.

A heeft tegen de bovenstaande klacht het navolgende
verweer gevoerd.

De zin "Dát gaat nu anders worden" slaat niet op de verandering van bevoegdheden van het Europees Parlement, maar op de verandering in het kiesstelsel voor de nieuwe parlementaire vergadering. Dat feit én actief gebruik van de bestaande bevoegdheden van het Europees Parlement zullen leiden tot een zodanige verhoging van invloed van het Parlement, dat de Raad van Ministers wel naar de zienswijze van het Parlement moet luisteren.

Rechtstreekse verkiezing van het Europees Parlement kan en zal het gezag en de invloed van het Europees Parlement versterken. Dat zou tot een scherper, intensiever en uitgebreidere toepassing leiden van de aan het Parlement geboden wettelijke mogelijkheden; de richting van het aldus beïnvloede beleid wordt door de stem van de kiezer mede bepaald en dit is de betekenis van de tekst.

B benadrukken nog eens, dat in de publicatie duidelijk staat, dat men een Parlement gaat kiezen dat vergelijkbaar is met de Tweede Kamer. Een echte volksvertegenwoordiging waar de Raad van Ministers wel naar zal moeten luisteren. Ook wordt gesteld, dat de lezer met zijn/haar stem een betere controle krijgt op wat er in Brussel allemaal wordt besloten. **A** is er, naar het oordeel van **B**, echter niet in geslaagd de juistheid van deze stellingen aan te tonen.

A wijst er op, dat in de publicatie alleen aan de Tweede Kamer gerefereerd is ter illustratie van het verschil in macht en invloed tussen beide Parlementen. Juist in verband met de ernstige bezwaren die de Engelse en de Franse wetgever heeft tegen de uitbreiding van de bevoegdheden van het Europees Parlement wordt de nadruk gelegd op invloedsuitbreiding in de feitelijke sfeer.

B voeren voorts als bezwaar tegen de publicatie aan, dat daarin ten onrechte wordt gesteld, dat de gelijke beloning voor mannen en vrouwen wettelijk is geregeld. Dat is feitelijk onjuist.

Met betrekking tot dit nadere bezwaar, betreffende de gelijke beloning van mannen en vrouwen, stelt **A** dat de Europese Gemeenschap in februari 1976 een richtlijn opstelde inzake de gelijke rechten van man en vrouw, welke de lidstaten verplichtten een wet van gelijke strekking in augustus 1978 in werking te laten treden. In Nederland heeft de ten uitvoerlegging vertraging ondervonden. De E.E.G.-richtlijn is echter nu reeds geldig voor de Nederlandse regering en bij in gebreke blijven van de overheid kan een ieder zich wenden tot het Europese Hof van Justitie in Luxemburg, aldus **A**.

2. **X** heeft bezwaar tegen het onder het kopje "n Paar resultaten" genoemde navolgende resultaat: "U bent beter beschermd tegen slechte produkten en handelspraktijken, schadelijke verpakkingen en bijvoorbeeld kleurstoffen die de gezondheid in gevaar brengen."

Dit acht zij onjuist. De Nederlandse consument kan op het etiket van het door hem gekochte produkt nog steeds niet zien of dit produkt toevoegingen, conserveringsmiddelen of kleurstoffen bevat.

Zolang de producent niet verplicht is om de samenstelling op de verpakking te vermelden, is er, naar het oordeel van X, geen sprake van bescherming.

In de publicatie wordt iets als resultaat genoemd, dat misschien in de toekomst zal gaan gebeuren.

A acht de klacht niet juist. Zij is van oordeel dat de consument wel degelijk beter beschermd is. Zo bestaan er al richtlijnen op het gebied van kleurstoffen, conserveermiddelen (in levensmiddelen en citrusvruchten), anti-oxydatie, emulgatoren, stabilisatoren, verdikkingsmiddelen en geleermiddelen en erucazuur. Met betrekking tot de etikketering stelt A dat de Raad der Europese Gemeenschappen een richtlijn inzake etikketering en presentatie van levensmiddelen heeft vastgesteld. De nationale wetgeving moet aan deze richtlijn echter nog worden aangepast.

3. De heer Y acht het, eveneens onder het kopje "'n Paar resultaten" genoemde punt, dat "werknemers in de aangesloten landen kunnen wonen en werken waar ze willen", onjuist, omdat vele gemeenten in Nederland een sociaal of economische binding als voorwaarde stellen voor het in die gemeente mogen wonen en werken. De klager is van mening dat de lezer een verkeerde voorstelling van zaken gegeven wordt.

A wijst er op, dat volgens een verordening van de Raad der Europese Gemeenschappen betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, de werknemers van de aangesloten landen kunnen werken en wonen in het land van hun keuze. Natuurlijk moet men zich in het land van vestiging onderwerpen aan dezelfde regels als die, welke gelden voor de ingezetenen in dat land, aldus A.

De Code Commissie heeft bovenstaande klachten behandeld in haar vergadering van 6 april 1979.

Namens B was Z aanwezig. Hij wees er op, dat bij het verschaffen van informatie alle relevante kennis moet worden meegedeeld, hetgeen niet het geval is met betrekking tot de onderhavige publicatie. Deze acht hij, bij gebrek van duidelijkheid en volledigheid, misleidend.

De Code Commissie acht de door B onder punt 1 geuite bezwaren gegrond. De klachten ingediend door X en de heer Y acht zij echter ongegrond. Tot dit oordeel is zij gekomen op grond van de navolgende overwegingen:

ad 1. De Commissie is van mening, dat de door B aangevochten tekst doet vermoeden, dat de rechtstreekse verkiezing van het Europees Parlement met zich meebrengt, dat dit Parlement een macht en bevoegdheid krijgt, welke te vergelijken zou zijn met die van de Tweede Kamer, terwijl van een wijziging van de beperkte bevoegdheden, die het Europees Parlement thans heeft, geen sprake is.

De rechtstreekse verkiezingen zullen een dergelijke wijziging althans niet bewerkstelligen.

Ook de woorden "een echte volksvertegenwoordiging, waar de Raad van Ministers wel naar zal moeten luisteren" suggereren, dat het Europese Parlement een invloed zal krijgen die te vergelijken is met die van de Tweede Kamer.

Juist door in de publicatie uitdrukkelijk de Tweede Kamer te noemen zonder daarbij duidelijk tot uitdrukking te laten komen, dat aan deze Kamer gerefereerd wordt ter illustratie van het verschil dat er tussen beide Parlementen is, acht de Commissie de eerder aangehaalde tekstgedeelten misleidend.

Met betrekking tot het in de publicatie genoemde resultaat als zou de gelijke beloning van mannen en vrouwen wettelijk geregeld zijn, heeft de Commissie overwogen dat uit deze tekst onvoldoende duidelijk blijkt, dat een dergelijke gelijkheid alleen is vastgelegd in een E.E.G.-richtlijn, doch dat de in deze richtlijn neergelegde gelijke beloning voor man en vrouw (nog) niet in een nationale wet is geregeld. De richtlijn is alleen bindend voor de regeringen maar de burger kan er nog geen rechten aan ontleen, hetgeen met de woorden "wettelijk geregeld" wel gesuggereerd wordt.

De Code Commissie acht de publicatie op de door **B** genoemde punten onvoldoende duidelijk en daardoor misleidend en in strijd met artikel 7 van de Nederlandse code voor het reclamewezen. Zij beveelt **A** aan bij het redigeren van een publicatie voortaan de grootst mogelijke zorgvuldigheid in acht te nemen.

ad 2. De Commissie acht de klacht van **X** on-
gegrond.

Gezien het feit dat door de Raad der Europese Gemeenschappen een aantal richtlijnen is opgesteld, welke inmiddels in de Nederlandse Wetgeving zijn verwerkt en die rechtstreeks verband houden met de gezondheid, acht de Commissie de wijze waarop de in deze richtlijnen neergelegde bescherming vermeld wordt, niet misleidend.

De stelling van **X** **dat** van bescherming alléén sprake zou zijn als de consument op de verpakking kan lezen wat hij koopt acht de Commissie niet juist.

ad 3. De Commissie acht de klacht van de heer **Y** ongegrond.
Zij is van oordeel, dat het een feit van algemene bekendheid is, dat het vestigingsbeleid per gemeente kan verschillen en dat een ieder, derhalve ook een niet-Nederlander, aan dit beleid gebonden is. In de publicatie is niet anders bedoeld te zeggen dan dat werknemers naar vrije keuze in één van de aangesloten lidstaten kunnen gaan wonen.

Voorts besluit de Code Commissie gebruik te maken van de haar in artikel 17 van haar Reglement verleende bevoegdheid om het oordeel waartoe zij gekomen is openbaar te maken.

Zij verklaart deze uitspraak uitvoerbaar bij voorraad.

Stichting Reclame Code

-5-

Partijen hebben gedurende vier weken na dagtekening dezes de mogelijkheid tegen deze uitspraken in hoger beroep te komen bij het College van Beroep, waarvan het secretariaat gevestigd is aan de Paulus Potterstraat 10 te Amsterdam.

De Voorzitter,

Mr. W.F. Dubois

De Secretaris,

Mevrouw Mr. A.E. de Gelder

Gewezen door Mr. W.F. Dubois, Mevrouw Mr. L. Dommering-van Rongen, C.H.M. Wirtz, S.S.F. Hazewinkel en J. Terpstra.

Amsterdam, 12 april 1979

dossiers: 1598
1598A
1639